

Sygn. akt **XXVIII C 2450/22**

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Aleksandra Orzechowska

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2022 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. A.

przeciwko (...) Bank (...) AG z siedzibą w W. - (...) Bank (...) AG (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o ustalenie i zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o zabezpieczenie roszczenia o ustalenie

postanawia:

udzielić powodowi zabezpieczenia roszczenia o ustalenie, że umowa o kredyt hipoteczny nr (...) zawarta w dniu 12 grudnia 2006 r. pomiędzy powodem, a poprzednikiem prawnym pozwanego jest nieważna, poprzez unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania postępowania poprzez: a/ zawieszenie obowiązku świadczenia przez powoda na rzecz pozwanego rat kredytu obejmujących kapitał i odsetki oraz innych należności wynikających z ww. umowy, b/ nakazanie zaniechania pozwanemu pobierania świadczenia od powoda, rat kredytu obejmujących kapitał i odsetki oraz innych należności wynikających z ww. umowy - w okresie od dnia 2 lutego 2022 roku do dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego w niniejszej sprawie.

Sygn. akt **XXVIII C 2450/22**

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 2 lutego 2022 r.

Powód wniósł o ustalenie, że umowa o kredyt hipoteczny nr (...) zawarta w dniu 12 grudnia 2006 r. pomiędzy powodem, a poprzednikiem prawnym pozwanego jest nieważna.

Powód wniósł również o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania postępowania poprzez: a/ zawieszenie obowiązku świadczenia przez powoda na rzecz pozwanego rat kredytu obejmujących kapitał i odsetki oraz innych należności wynikających z ww. umowy, b/ nakazanie zaniechania pozwanemu pobierania świadczenia od powoda, rat kredytu obejmujących kapitał i odsetki oraz innych należności wynikających z ww. umowy, w okresie od dnia wydania postanowienia o zabezpieczeniu do dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego w niniejszej sprawie.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 12 grudnia 2006 r. zawarł z poprzednikiem prawnym pozwanego banku umowę o kredyt hipoteczny waloryzowany kursem franka szwajcarskiego. Przedmiotem umowy było udzielenie kredytu na kwotę 221.450,30 zł. Powód spłacił już z nadwyżką udostępniony mu kapitał (powód wpłacił pozwanemu kwotę w łącznej wysokości 242.903,80 zł).

W ocenie powoda ww. umowa zawiera szereg klauzul obarczonych wadą prawną. Powód wskazał na postanowienia umowy, które składają się na klauzulę waloryzacyjną. Zdaniem powoda, ww. umowa jest nieważna w całości, gdyż po wyeliminowaniu z niej ww. klauzuli utrzymanie umowy o charakterze zamierzonym przez strony nie jest możliwe.

W ocenie powoda, posiada on interes prawny w ustaleniu nieważności umowy, gdyż umowa ta wygenerowała długoterminowy stosunek prawny, który nie został dotychczas wykonany.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 730¹ § 1 k.p.c., każda strona lub uczestnik postępowania może żądać udzielenia zabezpieczenia, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 k.p.c.). Sąd zaś rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie (art. 738 k.p.c.).

Powód wniósł o zabezpieczenie roszczenia o ustalenie nieważności umowy. Zabezpieczenie roszczenia niepieniężnego o ustalenie nieważności umowy może nastąpić poprzez unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.). W myśl tego przepisu, jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W tym wypadku nie obowiązuje zasada z art. 731 k.p.c., że zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, gdy zabezpieczenie jest konieczne dla odwrócenia grożącej szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionego skutków (art. 755 § 2¹ k.p.c.).

W ocenie Sądu przedłożony dotychczas w sprawie materiał procesowy dawał podstawy do uznania, że powód uprawdopodobnił roszczenie o ustalenie. Zastosowane w umowie kredytu: mechanizm dotyczący przeliczania kwoty udostępnianego kredytu, jak również zasady jego spłaty poprzez zastosowanie właściwego kursu kupna czy sprzedaży franka szwajcarskiego obowiązującego aktualnie w banku, budzą wątpliwości z punktu widzenia skuteczności tych postanowień względem kredytobiorcy występującego w charakterze konsumenta. Wykluczenie powyższych postanowień nie byłoby obojętne z punktu widzenia zasad określenia świadczeń, jakie wynikać miały z kontraktu, co z kolei ma wpływ na rozstrzygnięcie o zagadnieniu jego ważności w świetle przepisów prawa - art. 58 k.c. w zw. z art. 353¹ k.c.

W ocenie Sądu powód uprawdopodobnił również interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. W przypadku domagania się zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego interes ten istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 k.p.c.). Strona powodowa na poparcie swojego stanowiska odwołuje się do kwestii istnienia nadpłaty przy uznaniu założenia o nieważności umowy oraz pogłębiania się tego stanu w trakcie trwania procesu, co miałyby rzutować niekorzystnie na sferę jej interesów. W świetle art. 405 i nast. k.c. oraz zasad doświadczenia życiowego uwzględnienie roszczenia o ustalenie co do nieważności podstawy prawnej świadczenia powoda, przy jednoczesnym dalszym świadczeniu przez niego na rzecz banku, utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Powód wskazał w pozwie szereg argumentów wskazujących na wadliwość prawną podstawy jego świadczenia, przez co szuka ochrony prawnej mającej usunąć stan niepewności co do istnienia tej podstawy. W razie ich potwierdzenia na etapie prowadzenia postępowania rozpoznawczego doszłoby do stanu, w którym po stronie pozwanego mogłoby dojść do znacznego wzbogacenia kosztem majątku powoda przy założeniu, że w ramach rozliczenia pomiędzy stronami sporu bank byłby uprawniony do zwrotu udostępnionego powodowi kapitału. W ramach prowadzonego postępowania prowizorycznego na etapie rozpoznania wniosku o zabezpieczenie ustalono bowiem, że równowartość kwoty udostępnionej powodowi przez bank została już na rzecz banku przez wnioskującego uiszczona z nadwyżką. Wynika zatem z tego, że uwzględnienie wniosku w zakresie wynikającym z postanowienia zapewni uprawnionemu należyłą ochronę oraz nie będzie stanowiło obciążenia ponad potrzebę obowiązanego banku (art. 730¹ § 3 k.p.c.).

ZARZĄDZENIE

(...)